

206

2093-2103

A SZERETET

2093 Az Isten szeretetébe vetett hit magában foglalja a meghívást és a kötelezettséget arra, hogy őszinte szeretettel válaszoljunk az isteni szeretetre. Az első parancsolat arra kötelez, hogy Istent mindenekfölött szeressük, és minden teremtményt Őáltala és Őmiatta szeressünk.

2094 Isten szeretete ellen különböző módokon lehet vétkezni: A közömbösség megtagadja vagy elutasítja az isteni szeretettel való törődést; nem vesz tudomást megelőző természetéről és tagadja erejét. A hálátlanság elmulasztja vagy elutasítja az isteni szeretet elismerését és szeretettel való viszonzását. A langyosság habozva vagy hanyagsággal válaszol az isteni szeretetre, és magában foglalhatja a szeretet visszautasítását is. A lustaság vagy lelki restség eljut egészen az Istentől származó öröm elutasításáig, sőt az isteni jótól való borzadásig. Az Isten iránti gyűlölet a gögből fakad. Ellenkezik Isten szeretetével, kinek jóságát tagadja, és átkozni akarja, mert tiltja a bűnöket és büntet.

II. "Csak Neki szolgálj!"

2095 A teológiai erények: a hit, remény és szeretet formálják meg és éltetik az erkölcsi erényeket. Így a szeretet vezet rá arra, hogy megadjuk Istennek, amivel az igazságosság szerint mint teremtmények tartozunk neki. A vallásosság erénye tesz készségessé e magatartásra.

AZ IMÁDÁS

2096 Az imádás a vallásosság erényének első aktusa. Istent imádni annyit jelent, hogy elismerjük őt mint Istent, mint Teremtőt és Üdvözítőt, minden létezőnek Urát és Parancsolóját, a végtelen és irgalmas Szeretetet. "Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!" (Lk 4,8), mondja Jézus a Második Törvénykönyvet idézve (6,13).

2097 Istent imádni azt jelenti, hogy föltétlen tisztelettel és engedelmisséggel elismerjük "a teremtmény semmiségét", aki csak annyiban létezik, amennyiben Istentől kapja a létet. Istent imádni azt jelenti, hogy mint Mária a Magnificatban, dicsérjük és magasztaljuk Őt, és megalázzuk önmagunkat, hálával megvallva, hogy nagy dolgokat vitt végbe és szent az Ő neve. Az egy Isten imádása megszabadítja az embert a magába zárkózástól, a bűn rabszolgaságától és a világ bálványozásától.

AZ IMÁDSÁG

2098 A hit, a remény és a szeretet cselekedetei, melyeket az első parancsolat parancsol, az imádságban valósulnak meg. A lélek Istenhez emelése imádásunk kifejezése: a dicsérő, hálaadó, közbenjáró és kérő imádság. Az imádság elengedhetetlen feltétele annak, hogy engedelmeskedni tudjunk Isten parancsolatainak. "Szüntelen kell imádkozni és nem szabad belefáradni" (Lk 18,1).

AZ ÁLDOZAT

2099 Igazságos dolog Istennek áldozatokat bemutatni az imádás, a hálás lelkület, a könyörgés és a közösség jeléül: "Valódi áldozat minden cselekedet, amit azért teszünk, hogy szent társaságba kerüljünk Istennel, és annak a jó célnak érdekében tesszük, ami igazán boldoggá tehet bennünket."

2100 A látható áldozatnak, hogy igaz legyen, a lelki áldozat kifejezésének kell lennie: "Áldozat Istennek a töredelmes lélek ..." (Zsolt 51,19). Az ószövetségi próféták gyakran korhólták a belső részvétel nélküli, a felebarát szeretetétől elszakadt áldozatokat. Jézus Ozeás próféta szavát idézi: "Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot" (Mt 9,13; 12,7). Az egyetlen tökéletes áldozat az, amelyet Jézus az Atya szeretete iránti teljes odaadással üdvösségünkért a keresztfán mutatott be." Az Ő áldozatához kapcsolódva életünket tehetjük Istennek szóló áldozattá.

ÍGÉRETEK ÉS FOGADALMAK

2101 A keresztény ember több alkalommal is fölszólítást kap arra, hogy ígéreteket tegyen Istennek. A keresztség és bérmálás, a házasságkötés és papszentelés mindig magában foglal ígéreteket. A keresztény ember személyes áhítatból is megígérhet Istennek bizonyos cselekedetet, imádságot, alamizsnát, zárandoklatot stb. Az Istennek tett ígérekhez való hűség az isteni Fölséget megillető tiszteletet és a hűséges Isten iránti szeretetet fejezi ki.

2102 "A fogadalmat, vagyis az Istennek megfontoltan és szabadon valamely lehetséges és nagyobb jóra tett ígéretet a vallásosság erénye alapján teljesíteni kell." A fogadalom az áhítat cselekedete, mellyel a keresztény Istennek ajánlja önmagát, vagy egy jócselekedetet ígér meg. Fogadalmainak teljesítésével azt adja meg Istennek, amit megígért és amit neki szentelt. Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy Szent Pál gondos volt fogadalmi teljesítésében.

2103 Az Egyház példás értéket tulajdonít az evangéliumi tanácsok gyakorlására tett fogadalmaknak:

"Az Anyaszentegyház örül annak, hogy gyermekei között vannak olyan férfiak és nők, akik szorosabban követik és világosabban mutatják be az Üdvözítő önküresítését, Isten gyermekeinek szabadságával vállalva a szegénységet és lemondva saját akaratukról: ők ugyanis a tökéletesség dolgában Isten kedvéért a parancsolatok mértékén túl alávetik magukat egy másik embernek, hogy az engedelmes Krisztushoz hasonlóbbá váljanak."

Egyes esetekben az Egyház, megfelelő indoklás esetén, fölmenthet fogadalmak és ígérek alól.